

Prof. dr hab. Kazimierz Słowik (1931 – 1996)

Prof. dr hab. Kazimierz Słowik urodził się we wsi Szczepanowice koło Tarnowa. Kształcił się w Gimnazjum Ogólnokształcącym w Tarnowie a następnie w Liceum Ogrodniczym w Tarnowie-Gumniskach. W 1950 roku zapisał się na Wydział Ogrodniczy SGGW, który ukończył w 1954 roku ze stopniem inżyniera. Tytuł magistra uzyskał dwa lata później za pracę wykonaną pod kierunkiem słynnego gleboznawcy profesora Aleksandra Musierowicza. W 1955 rok po uzyskaniu stopnia magistra rozpoczął pracę w Instytucie Sadownictwa gdzie pod kierunkiem profesora Aleksandra Musierowicza wykonał pracę doktorską pt.: „Gleba a wzrost drzew jabłoni w warunkach powiatów Grójec i Piaseczno”. Przez wiele lat pasją badawczą prof. K. Słowika było badanie zmian fizycznych gleby w sadzie pod wpływem poruszającego się w międzyrzędziach sprzętu mechanicznego. Profesor wykazał, że zmiany te są bardzo niekorzystne, zwłaszcza dla drzew karłowych i półkarłowych. Jego prace z tego zakresu zostały wykorzystane między innymi w Holandii przy konstrukcji ciągników sadowniczych. Badania te były podstawą do uzyskania w 1968 roku przez prof. K. Słowika stopnia doktora habilitowanego. W roku 1974 uzyskał tytuł profesora. Studiował również rozwój systemu korzeniowego drzew w różnych profilach glebowych i przemiany zachodzące w glebie pod wpływem zabiegów uprawowych. Profesor ustalił kryteria przydatności gleb pod sady i wykazał, że wbrew panującym wówczas poglądom drzewa owocowe nie korzenią się głęboko na lekkich, piaszczystych glebach, nie znajdują tam warunków do budowy rozległego systemu korzeniowego, cierpią od suszy i słabo owocują, zwłaszcza w młodym wieku. To stwierdzenie było bardzo istotne na początku lat siedemdziesiątych, ponieważ administracja rządowa zamierzała zmusić sadowników do uprawy roślin sadowniczych na najłagodniejszych glebach, a mocniejsze przeznaczyć pod uprawę pszenicy, rzepaku i buraków. Profesor wykazał w doświadczeniach, że przy niedostatku opadów w sezonie wegetacyjnym, susza zmniejsza plony jabłek i truskawek o 40 do 60 %. W latach 70 - tych z powodu niskiej ceny nawozów zwiększono w Polsce ich dawki w uprawach sadowniczych. Profesor wykazał wtedy, że wysokie dawki nawozów mineralnych nie są wykorzystywane przez drzewa owocowe i krzewy z powodu niedostatku wody. Prof. Kazimierz Słowik był pionierem w rozwijaniu badań nad nawadnianiem roślin sadowniczych. Jego pierwsze badania z tej

tematyki dotyczyły nawadniania deszczownianego. Po powrocie z Meksyku w 1975 roku profesor bardzo aktywnie pracował nad rozwojem nawadniania kropłowego. Opracował m. in. pierwsze polskie kroplozniki SK1 i SK2 oraz minizraszacz SKM które z powodzeniem stosowano do nawadniania sadów (fot.).

Wraz ze współpracownikami uzyskał 20 świadectw patentowych na różne elementy instalacji nawodnieniowej. Mimo, że sprzęt nie był doskonały i zastąpiono go później nowocześniejszymi konstrukcjami z importu to praca i zaangażowanie

profesora Słowika rozbudziły wśród sadowników zainteresowanie nawadnianiem. Niewątpliwie prof. K. Słowik znacznie przyczynił się do rozwoju nawodnień kropłowych w naszych sadach. Prace badawcze profesora Kazimierza Słowika prowadzone samodzielnie lub ze współpracownikami obejmują ponad 80 publikacji naukowych i ponad 100 publikacji popularnych. Profesor Kazimierz Słowik cieszył się uznaniem na zagranicznych uniwersytetach, między innymi cały rok pracował na Uniwersytecie Rutgersa w USA. W latach 1972 - 1975 w ramach polsko-meksykańskiej współpracy naukowo-kulturalnej Kazimierz Słowik objął stanowisko profesora na Uniwersytecie Chapingo w Meksyku gdzie prowadził pierwsze w tym kraju sadownicze studia magisterskie. Profesor K. Słowik bardzo pracowity i wymagający, doskonały organizator, był dobrym wychowawcą młodych adeptów nauki. W kraju wykształcił 4 doktorów i 7 magistrów a w Meksyku kilkunastu.

W latach 1976 – 1980 Profesor Kazimierz Słowik był kierownikiem Zakładu Agrotechniki Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarnictwa. Pełnił także szereg funkcji w organizacjach społecznych i zawodowych, przede wszystkim w organizacji skierniewickiej SITO i w Zarządzie Głównym w Warszawie. Był laureatem kilku nagród, między innymi Nagrody Ministra Rolnictwa I stopnia za opracowanie metod pielęgnacji gleby w sadach i Nagrody Państwowej Zespołowej I stopnia za opracowanie i wdrożenie nowoczesnych metod produkcji owoców. Otrzymał także Złoty Krzyż Zasługi w 1977 roku. Profesor Kazimierz Słowik był bez reszty oddany swojej pracy naukowej. Zawsze z uporem dążył do wyznaczonego celu.